Paul Csavdari

Neamurile și împărțirea locurilor

De ce nu pot fi evreii „neamuri” și nici invers?

Teologia altoirii la Pavel

Unul dintre aspectele cel mai puțin înțelese ale teologiei lui Pavel este distribuția „locurilor eligibile” pentru mântuire în funcție de origine: Israel și Neamuri. Departe de a șterge diferențele etnice, Pavel le acceptă ca reale, și afirmă că mântuirea se produce printr-o singură cale: Evanghelia lui. Totuși, locurile nu sunt interschimbabile:

- Un neam nu poate deveni iudeu,
- Iar un iudeu nu poate să se transforme într-un neam.

Aceasta nu este o teorie a „unității totale”, ci o teologie a armoniei funcționale între grupuri distincte, dar salvate printr-o singură Evanghelie.

Analogia măslinului – Romani 11

- *„Dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin care din fire era sălbatic, ai fost altoit… cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?” (Rom. 11:24)*

Pavel distinge:

- Măslinul– trunchiul făgăduinței, legământul prin credință;
- Ramuri firești– iudeii;
- Ramuri sălbatice– neamurile.

În logica paulină:

- fiecare grup are locurile sale;
- nimeni nu poate „ocupa” locurile celeilalte categorii;
- singura condiție: credința în Evanghelia lui Pavel.

2. De ce nu se poate schimba grupa?

Pentru neamuri:

- chiar dacă se taie împrejur sau țin Legea, nu devin iudei în sens spiritual;
- nu se pot „muta” în altă categorie;
- dacă o fac, devin „fățarnici” (cf. Galateni 2).

Pentru iudei:

- chiar dacă trăiesc „ca neamurile”, rămân iudei „după fire”;
- au promisiunile, părinții, Legea, Templul (Rom. 9);
- mântuirea lor nu vine din etnie, ci din altoirea în credință, dar în grupa lor.

3. Conflictul de la Antiohia – cazul „fățărniciei”

„I-am stat împotrivă lui Chifa, în față, pentru că era de condamnat…” (Gal. 2:11)

Ce s-a întâmplat?

- Petru mânca împreună cu Neamurile.
- Când au venit „cei de la Iacov”, s-a retras.
- De ce?
    - Nu pentru că ar fi renunțat la credință.
    - Ci pentru că a dat impresia că Neamurile trebuie să devină iudei.

Pentru Pavel:

- acest gest distruge Evanghelia;
- face din Neamuri „cetățeni de mâna a doua”;
- și creează confuzie despre criteriul mântuirii.

4. Exemplul lui Timotei și cazul Templului

Timotei:

- Tată grec, mamă iudeică.
- Pavel îl taie împrejur (Fapte 16).
- De ce?
    - Pentru că era „iudeu după fire”.
    - Deci avea dreptul la „locurile” Israelului.

Pavel nu se împotrivește circumciziei în sine, ci doar când ea este aplicată neamurilorca și cum ar fi necesară pentru mântuire.

Pavel în Templu:

- Deși predica că jertfele nu mântuiesc,
- el merge la Templu, aduce jertfe (Fapte 21),
- pentru că el era iudeu – și putea face acest lucru „fără ipocrizie”.

Pavel nu dorea ca Neamurile să se „iudaizeze”, dar nici nu dorea ca iudeii să devină „ca Neamurile”.

5. Contabilitatea „locurilor eligibile”

Neamurile:

- au un „număr deplin” de locuri (Rom. 11:25);
- când acel număr e atins, accesul se închide;
- nu se pot transfera în Israel.

Israelul:

- are locuri rezervate, dar este „împietrit temporar”;
- când se încheie numărul Neamurilor, se deschide ușa special pentru Israel;
- atunci, „tot Israelul va fi mântuit”.

Nici un grup nu împrumută locuri de la celălalt.
Totul este bazat pe:

- firea naturală,
- credința în Evanghelia lui Pavel,
- și planul prestabilit al lui Dumnezeu.

Concluzie

Pentru Pavel:

- Israelul și Neamurile sunt două categorii distincte,
- ambele pot fi mântuite doar prin aceeași Evanghelie,
- dar fiecare are locurile proprii în măslin,
- iar a încerca să schimbi grupa este o formă de falsificare a Evangheliei.

De aceea, el cere:

„Să nu vă socotiți singuri înțelepți...”

Și îndeamnă pe toți:

- să rămână în grupa lor naturală,
- să nu-i disprețuiască pe ceilalți,
- și să recunoască că totul depinde de alegerea lui Dumnezeu— nu de Lege, nu de tradiție, nu de naștere, ci doar de credința în Hristosul predicat de Pavel.